

Předmluva

Všechno začal Wilhelm Reich, psychiatr druhé generace psychoanalytiků po Sigmundu Freudovi, který si novátorským pojetím těla vysloužil přezdívku „otec psychoterapie zaměřené na tělo“. Svět psychoterapie se od té chvíle zásadně změnil. Jeho myšlenky však byly na svou dobu příliš převratné a svět je začal chápat až po mnoha letech. Reichovy práce se naštěstí ujali ti, kdo viděli její hodnotu.

Časem se začala objevovat nová pojetí *psyché* a těla a postupně vznikly dva odlišné psychologické přístupy: *post-reichiánský* přístup, tradičnější pojetí metody, které se drželo původního učení; a *neo-reichiánský* přístup, jenž, jak nasvědčuje název, odkazoval k novému pojetí Reichových myšlenek ve světle posledních vědeckých objevů. Jednou z těchto „neo“ modalit byla biosyntéza, kterou vyvinul David Boadella, britský psychoterapeut, původně učitel z Nottinghamu.

David byl průkopník a výjimečný muž. Jeho neposedný duch jej zavedl do všech koutů světa, aby čerpal přímo ze zdroje a učil se od těch nejlepších. Podstoupil pětiletou výcvikovou terapii u reichiánského vegetoterapeuta Oly Raknese v Norsku a pohroužil se do transpersonální filozofie Boba Moorea v Dánsku. V té době už si David vysloužil uznání průlomovými myšlenkami a teoriemi. Jeho neobyčejné znalosti a moudrost ohromily některé terapeuty natolik, že se začali zabývat jeho technikami v praxi. Biosyntéza byla založena v roce 1975 a ihned byla uznána jako psychoterapie zaměřená na tělo.

V říjnu 1998 uznala Evropská asociace pro psychoterapii (EAP – European Association for Psychotherapy) biosyntézu jako jednu z prvních akreditovaných metod v oblasti psychoterapie zaměřené na tělo. Následně vzniklo několik mezinárodních institutů, které poskytovaly výcvik v této metodě.

Biosyntéza je somatická a psychodynamicky orientovaná psychoterapie, zahrnující aspekty prenatalní a perinatální psychologie, jakož i transpersonální rozměry lidského vývoje. Důvěřuje zdravému potenciálu jedince k růstu a léčení, který se skrývá v jeho vlastních vnitřních a vnějších zdrojích. Biosyntéza není jen psychoterapeutickou metodou, stal se z ní také způsob života, svébytný a integrativní pohled na svět. Embryologický základ a biofilní pohled na člověka vyjadřují samotného ducha jejího tvůrce, Davida Boadelly.

David zemřel 19. listopadu 2021 ve věku 90 let v klidném prostředí svého domova ve švýcarském Heidenu. Zanechal po sobě spoustu nedokončených básní (ano, byl též básníkem) a pár nedopsaných knih. Jedna z nich pojednávala o traumatu.

Výcvikové instituty v Portugalsku, Španělsku a České republice se rozhodly sepsat tuto knihu o somatickém pohledu na trauma inspirovaném jeho učením, aby navázaly na jeho životní práci. Text vychází ze základů biosyntézy, ale nezůstává jen u nich.

S upřímnou snahou uchovat naživu Davidovu vzpomínku a předejít zániku jeho dědictví jsme se rozhodly rozšířit jeho metodu o poslední objevy v oblasti neurověd, kvantové fyziky a humanitních věd. Naším cílem je představit základy biosyntézy a obohatit je o výsledky současného vědeckého bádání. Uvědomujeme si, že svět se neustále mění a zároveň s ním se proměňují také vnitřní psychické a emocionální požadavky na lidskou duši.

Abychom odlišily Davidův odkaz a respektovaly jeho pravost a autorství, rozhodly jsme se použít jej pouze jako inspiraci, z níž vycházíme při rozvíjení vlastních představ. Tato kniha je tedy prvním hmatatelným dokladem onoho „neo“ přístupu biosyntetické teorie, který jsme se rozhodly nazvat biosyntetická psychoterapie.

Doufáme, že tato kniha ozřejmí zmiňované okolnosti a alespoň trochu přispěje k rozvoji v oblasti na tělo zaměřené psychoterapie.

Barbora Janečková, Yvonna Lucká, Tatiana Neves